

เรื่อง รูปแบบการภาวนา

1. การอวยพรและการนมัสการ(Blessing and Adoration)

พระคัมภีร์ถือว่าสิ่งที่พระเจ้าประทานให้ไม่ว่าจะเป็นสิ่งฝ่ายจิตวิญญาณ ฝ้ายกายหรือสิ่งของก็ดี ล้วนแต่เป็น "พระพร" ทั้งสิ้นแ่ "การอวยพร" จึงเป็นการแสดงออกของดวงใจที่ซาบซึ้งในพระพรพระมหากษัตริย์คุณความยิ่งใหญ่ และคุณงามความดีต่างๆ รวมทั้งทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าประทาน ให้แก่โลกและตัวของเรา โดยการ กล่าวถวายสดุดี หรือถวายพระพรแต่พระองค์ เช่น ขอทรงพระเจริญ ขอให้พระนามของพระองค์ จงเป็นที่สักการะ ฯลฯ เราสามารถภาวนาแบบอวยพรกันและกัน โดยวอนขอ ต่อพระเจ้าให้เป็นผู้ประทานพร เช่น พ่อแม่สวดอวยพรให้ลูกหลาน ผู้ใหญ่สวดอวยพรให้ลูกน้อง เช่น ขอพระเจ้าอวยพรให้อยู่เย็นเป็นสุข ขอพระเจ้าอวยพรให้ทำมาค้าขึ้น ส่วนผู้น้อยก็สามารถภาวนาอวยพรให้ผู้ใหญ่ เช่น ขอพระเจ้าประทานพระพรให้มีอายุมันขวัญยืน ฯลฯ เป็นต้น

"การนมัสการ" เป็นท่าที่แห่งการยอมรับว่าตัวของเราเองเป็นเพียงสิ่งสร้างเล็ก ๆ ที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นมา ส่วนพระเจ้าทรงเป็นพระผู้ทรงสรรพานุภาพ เป็นพระผู้ช่วยให้รอด เป็นผู้ปลดปล่อย เป็นผู้ที่มีพระคุณ เป็นเจ้าของชีวิต เราจึงต้องกราบต่อพระพักตร์นมัสการด้วยความสุภาพถ่อมตนอยู่เสมอ (ภาษาไทยเรามักใช้คำว่า "ไปไหว้พระ" "ไปกราบพระ")

2. การภาวนาวอนขอ(Petition)

การวอนขอ เป็นการแสดงความสุภาพของตนเองในฐานะที่เป็นสิ่งสร้าง เป็นคนบาป คนไม่บริสุทธิ์ สำนึกตนเองที่ว่าชีวิตนี้จะต้องพึ่งพาพระเจ้าอยู่เสมอ เพราะหาก "ปราศจากพระเจ้าเราทำอะไรไม่ได้เลย" เราจึงต้องมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าด้วยการภาวนาอยู่ตลอดเวลา การวอนขอประการแรกคือการภาวนาวอนขอให้เรารู้จักการภาวนา การวอนขอให้พระองค์ ทรงให้อภัยบาป การวอนขอให้รู้จักแสวงหาพระราชาชัยของพระเจ้า การวอนขอสำหรับสิ่งของที่จำเป็นสำหรับชีวิต และการภาวนาในทุกสถานการณ์ของชีวิต

3. การภาวนาอ่อนวอนเพื่อมวลชน(Intercession)

การภาวนาอ่อนวอนเพื่อมวลชน เป็นการภาวนาเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น เป็นการแผ่เมตตาถึงคนอื่น ที่ต้องการความช่วยเหลือ จากคำภาวนา ตามแบบอย่างของพระเยซูเจ้าเองที่ทรงภาวนา เพื่อเราคนบาปอยู่เสมอ เราจะต้องภาวนามีใจเพื่อ "ผลประโยชน์ของคนเท่านั้น

แต่เพื่อผลประโยชน์ของคนอื่น ๆ ด้วย" (ฟป 2:4) แม้กระทั่งภาวนาให้กับบรรดาผู้ที่ทำร้ายเขาด้วย การภาวนาอ่อนวอนเพื่อมวลชนเป็นการภาวนาที่ไม่มีขอบเขต เราสามารถภาวนาให้ทุก ๆ คน ทุก ๆ กรณี

4. การภาวนาขอบพระคุณ (Thanksgiving)

เราทุกคนมีอะไรที่ต้องขอบพระคุณพระเจ้าอยู่เสมอในทุก ๆ วัน เป็นต้น ขอบพระคุณสำหรับ ผลงานแห่งความรอดที่พระเยซูเจ้าทรงไถ่บาปปลดปล่อยเราจากบาปและความตาย การประทาน ความศักดิ์สิทธิ์ให้แก่เรา และในทุก ๆ เหตุการณ์ ตามคำสอนของนักบุญเปาโลที่ว่า "จงขอบพระคุณพระเจ้า ในทุกกรณี เพราะพระองค์ทรงปรารถนาให้ท่านทำสิ่งเหล่านี้ในพระคริสตเยซู" (1ธส 5:18)

5. การภาวนาสรรเสริญ (Praise)

เรายกย่องสรรเสริญใครก็เพราะเขามีอะไรที่ดีที่ควรแก่การสรรเสริญ สำหรับเรา คริสตชน พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะ "มีพระเจ้าเที่ยงแท้พระองค์เดียว คือ พระบิดาผู้สร้างสิ่งทั้งปวง และเรามีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์" (1คร 8:6) นักบุญเปาโลสอนเราว่า "จงให้พระจิตสถิตอยู่กับท่านเต็มที่ จงทักทายกันด้วย ถ้อยคำจากเพลงสดุดี บทเพลงและบทขับร้องอันศักดิ์สิทธิ์ ร้องเพลงและถวายสดุดีพระเจ้า สรรเสริญพระองค์อย่างจริงใจ" (อฟ 5:19)